

П Р Ъ Д И С Л О В І Е.

До начало-то на нашии вѣкъ съ исторія-та на Българска-та църква сѣ се занимавали токо нѣколцина духовни католически писатели, между които особно внимание заслужватъ Ассемани (*Calendaria Ecclesiae Universae, Romae 1755 t. t. III, V*), Пеячевичъ (*Historia Serviae, Colocae 1799*) и Яковъ Коletzъ (*Illyrici sacri t. VIII, Venetiis 1819*). Тѣхни-тѣ трудове, обаче, съдържатъ много или малко подробни изводи отъ Латински-тѣ и Гръцки паметници за исторія-та на Българска-та църква, изводи, изложени или безъ всяка критика или пакъ съ пристрастни тълкуванія. Освѣнъ излишня-та католическа ревностъ, на тѣзи писатели е бръкало и това, гдѣто тѣ нищо не сѣ знаели за нашенски-тѣ паметници, които токо не твърдѣ отдавна сѣ захванѣли да се издирватъ и обнародватъ. — Въ по-последне врѣме захванѣхѣ и други учени, безпристрастни мажѣе,